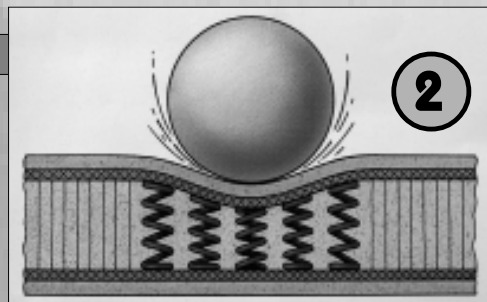

Sprzęt

KV konkav		1
AN anatomiczny		
KN koniczny		
P prosty		

W doborze deski do niedawna kierowano się jej parametrami (tempem, kontrolą i wagą) i tradycyjnym kształtem uchwytu (1). Duża konkurencja producentów, postęp technologiczny może spowodować, że w przyszłości trzeba będzie zwracać uwagę również na konstrukcję uchwytu.

Rewolucja w uchwytach

Kontrola czyli tzw. czucie piłeczki na raketce podczas uderzenia spędza sen z oczu producentom okładzin, a ostatnio i profesjonalnych desek do teni-

wanego sprasowanego węgla lub grafitu), włódek keklarową czy też aluminiową. Poprawiano strukturę sklejek poprzez dobór jednolitych fornirów

sa stołowego. Dobry parametr kontroli przy okładzinach i deskach o niskich parametrach szybkości uzyskać jest łatwo. Trudności z uzyskaniem wysokiej kontroli powstają gdy różnie parametr tempa (szybkości). W przypadku okładzin, celem uzyskania lepszej kontroli wprowadzono nowe technologie: tensorową czy D.TecS. W przypadku desek wykorzystano już wiele możliwości poprawienia kontroli poprzez odpowiednie komponowanie i klejenie fornirów sklejek blatów desek. Wprowadzono do produkcji, zamiast warstw fornirów, przekładki karbonowe (ze sproszko-

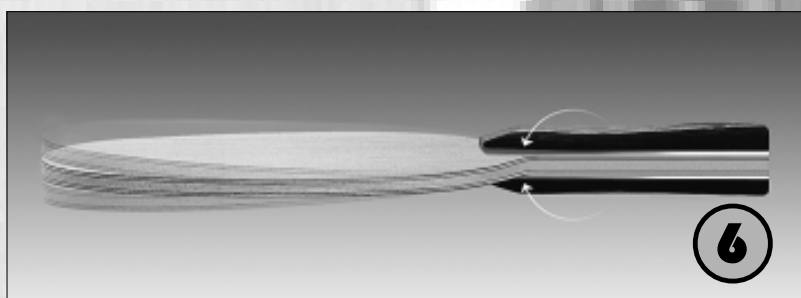
(monoblade). Ostatnim znaczącym krokiem w poprawianiu kontroli desek wydaje się być zastosowanie blatów złożonych z kombinacji środkowej warstwy balsy wstawionej włóknami prostopadle do zewnętrznych fornirów. Im grubsza warstwa balsy tym deska szybsza, ale z uwagi na możliwość pracy balsy poprzez ugięcie w momencie uderzenia (rys. 2) przedłuża się czas kontaktu piłki z raketką a to powoduje większą kontrolę. Był to jeden z ostatnich „wynalazków” zwiększających kontrolę deski poprzez technologię blatu. Dalej wyścig producentów sprzętu do tenisa

stołowego poszedł w kierunku poprawiania parametrów desek poprzez konstrukcje uchwytów. W ostatnich dwóch latach pojawiła się cała gama desek, których producenci twierdzą, że dzięki ich pomysłowi parametr kontroli został znacznie poprawiony. Wiele z tych konstrukcji zostało opatentowanych. Tę sporą ilość nowych uchwytów można by podzielić na dwa rodzaje. Jedne bazują na tworzeniu w uchwycie pustek przestrzennych (ubytków) co powoduje zwiększenie elastyczności rączki (15,16,17,18) a drugie są uchwytami pełnymi, ale zastosowano w nich przekładki z in-

nnych materiałów w celu osiągnięcia podobnego efektu. Większość takich konstrukcji rączki powoduje też lekkie przemieszczenie środka ciężkości deski w porównaniu z uchwycem tradycyjnym, a to nie pozostaje bez wpływu na kontrolę uderzeń. System WRB był jednym z pierwszych zastosowanych w uchwycie dla poprawienia kontroli deski (16). Wprowadziła go szwedzka Stiga, a później system ten pojawił się w wyrobach innych firm m.in.

Gewo. Konstrukcja ta charakteryzuje się niczym nie wypełnioną pustką w uchwycie, powstałą z wydrążenia nakładek, jak i wycięcia w części blatu wchodzącej do rączki. Wycięcia te powodują, że wewnątrz rączki można zaobserwować przez przezroczyste szkiełko opisujące rodzaj deski. System ten poprawia kontrolę deski głównie poprzez przesunięcie środka ciężkości całej deski. Pozostały materiał użyty na ww deski jest taki sam jak przy deskach tradycyjnych.

Zaraz po konstrukcji WRB pojawiła się spora ilość konstrukcji uchwytów opartych na systemie „Reflex” (6), bazującym na przedłużeniu kontaktu piłki z raketką poprzez odgięcie deski w momencie uderzenia piłki. Aby zapobiec nieprzyjemnemu i nie lubianemu przez graczy drzeniu (wibracji) deski (6) zastosowano pomiędzy nakładkami zewnętrznymi cienkie wkładki z tłumiącego tworzywa (7). Teoretyczne odgięcie blatu deski przy uderzeniu jest dużo większe jak przy desce z rączką tradycyjną (3), a wibracje deski pozostają na tym samym poziomie. Jeszcze większe teoretycz-

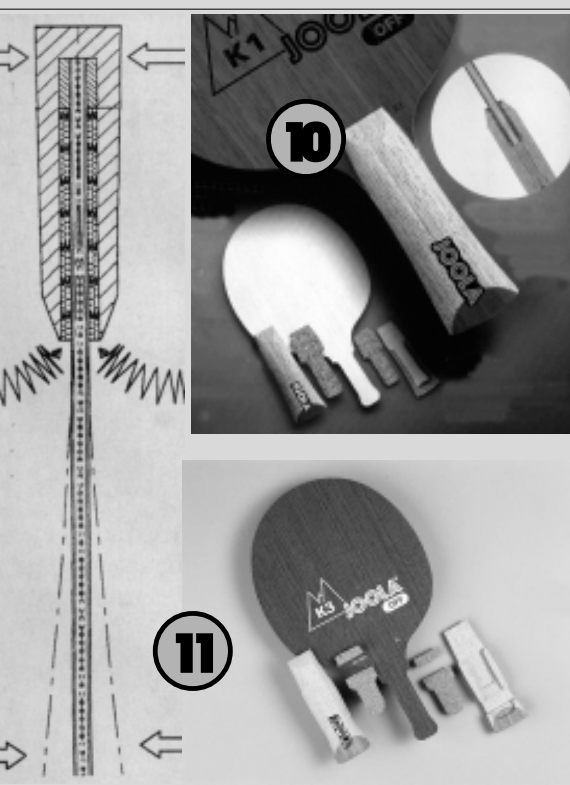
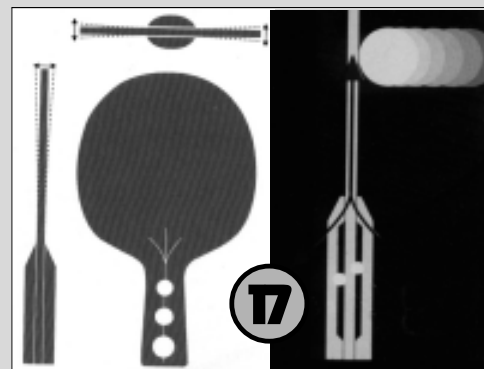
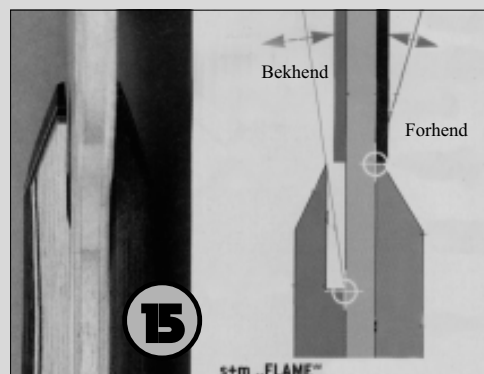
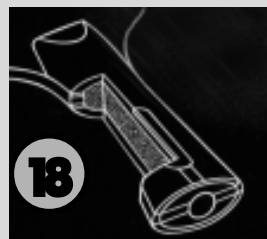

ne odgięcie deski przy uderzeniu a tym samym większą kontrolę uzyskano przez zastosowanie konstrukcji „reflex - fitter” (4) wraz z przekładkami nakładkami ze sztucznego materiału drewnopodobnego o większej

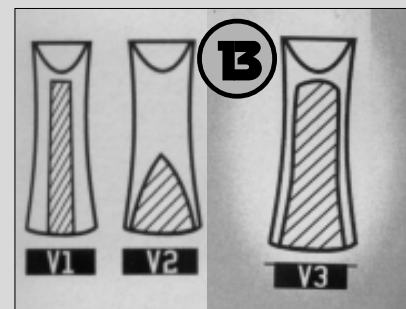
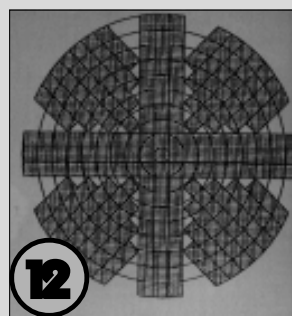
jest skuteczniejsze. Firma Joola wyprodukowała też serię desek All Power z uchwytami, w których nakładki zbudowane są z promieniście ułożonych fornirów, których ułożenie przedstawia przekrój 12. Inną technolo-

lajace na odgięcie blatu. Deska s+m typ „Flame” nie posiada jednak elementu tłumiącego. Taka konstrukcja powoduje zróżnicowanie miejsc oddziaływania blatu na uchwyt ze strony bekhendowej i forhendowej (15). Podobne próby robiła już 10 lat temu firma Hanno w desce typu Master Grip, ale bez większego powodzenia. Firma Butterfly zaproponowała w desce

elastyczności niż drewno. Ostatnio wprowadzona przez firmę TSP seria desek „cito - fitter” wykorzystuje w konstrukcji uchwytu tylko nakładkę „fitter” bez włókien tłumiących (5). Właściwość deski do odginania się w czasie uderzenia wykorzystywała też w konstrukcji uchwytów inne firmy. Joola zastosowała w deskach przekładki tłumiące z korka obudowane dookoła nakładkami (zamknięte). Tak skonstruowane są deski Joola K1 i K3. Konstrukcja szybkich desek K1 i K3 (10,11) powoduje, że tłumienie odgięcia

gę w konstrukcji uchwytów poprawiających kontrolę deski zaproponowała firma Tibhar. System Contact (8) zastosowany w deskach Samsonov Techno Power, Premium oraz IVL oparty jest na wypełnieniu części wewnętrznej nakładki tłumiącą warstwą balsy. Podobną konstrukcję zastosowała firma Andro w desce (18) „core system” gdzie część uchwytu wypełniono sztucznym tworzywem piankowym. Firma Scholer & Micke proponuje poprawę kontroli poprzez przerwę (wycięcie) w końcowej fazie nakładki pozwa-

Boll Forte (14) konstrukcję blatu w okolicach uchwytu z charakterystycznymi pasami balsy ułożonymi prostopadle do rączki. Niemal równoległe z systemem WRB firma Donic wprowadziła serie desek typu „Sensio”, popularnie zwane przez zawodników „deski z gwizdkiem”. Uchwyt w tych deskach (13) charakteryzują się nakładkami z wydrążonymi przestrzeniami w różnych kształtach (V1,V2,V3). Yasaka w swojej desce 3D (17) proponuje poprawienie kontroli z wykorzystaniem efektu odchylenia blatu w różnych kierunkach poprzez naciecia w blacie znajdujące się w miejscu styku nakładki z blatem deski. Producenci wszystkich przedstawionych nowości twierdzą, że konstrukcja ich uchwytów powoduje lepsze przenoszenie do dłoni efektów powstających w momencie uderzenia piłki o raketkę, a co za tym idzie lepsze tzw. prowadzenie piłki. Parametry wszystkich desek w wielu katalogach są zróżnicowane, dlatego też najlepszym ale i najdroższym sposobem sprawdzenia nowości jest praktyka. Chyba dlatego właśnie zdecydowana większość grających pozostaje przy deskach tradycyjnych.